

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY V : NÚM. 35

REVISTA D'INCA QUINCENAL
DIA 7 D'ABRIL 1923

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

UN CASO DE POESIA

La aparición de un libro de poesías que por su intrínseca virtud merezcan este nombre, no es cosa de cada día. Recientemente me ha cabido la honra de apadrinar ante el público uno de estos libros, y el placer de señalar a la atención de los espíritus delicados la docena de joyas con que ha venido a enriquecer la literatura mallorquina.

La obra se titula «Flors de Roella» y su autor, soldado abnegado y benemérito de «la buena causa», se llama Miguel Durán.

Prestigiosos representantes de nuestro mundo literario han suscrito los elogios de mi prólogo. El crítico de «La Revista», la más seria de las publicaciones catalanas de su índole, habla, aludiendo a las poesías de Durán, de «valores de fineza espiritual», de «sinceridades profundas y simples», de «exquisitez petrarquesca y de «poetas artesanos que tienen tratos con la inmortalidad»

No puedo dejar, pues, que se avalen con mi nombre unos renglones de «La Publicidad» reproducidos a modo de información en estas páginas, en que, ligeramente, y por alguien que con toda evidencia había hojeado apenas el poeta mallorquín, era éste presentado al público como un primitivo sin arte, sin personalidad y sin cédula o poco menos.

Aún queriendo aceptar lo de «primitivo» en lo que puede tener de elogio, les costará a cuantos han puesto alguna atención en la lectura de «Flors de Roella», adivinar el pintor de exvotos en versos como éstos:

La mar damunt la plaja dormiscava
somniaut terbolins, vents i bravura,
i amb si mateixa, com mon cor, parlava...

O descubrir un modelo de tosquedad en esos otros:

En nits de lluna tot solet venia
en eixa torrentera, tot verdura:
el rossinyol, la flor i l'aigua pura
del cor anyoradiç se condolia.

Quand tard, la llum nocturna se ponía,
dins una quiefud de gran dolçura,
Jo hi explorava encara la formosura;
la gràcia i la pietat de l'Amor mia...

Puedo dar testimonio de la admiración del propio Costa ante esa obra de cincel, casi digna del suyo, salida del modesto y honrado taller del hijo de Inca.

La misma pluma que había juzgado su producción con tan rápido desenfado escribía días después, como movida por un escrúpulo:

«En el libro *Flors de Roella*, de Miguel Durán, del cual ya dijimos algo, hay unos sonetos a la esposa muerta que recuerdan ciertamente el aliento del Petrarca. Un sentimiento vivísimo es reducido a los límites

estrictos del soneto»... «Rozando los versos pasa a ratos aquella pasión inmortal que encendió las rimas a Madonna Laura.»

A juicio del crítico catalán que le reconoce esta vez «el orden y la belleza de las palabras» el poeta falla empero «en un comienzo de victoria de la anécdota sobre el ideal».

Renuncio a hablar de anécdotas y de categorías porque me iría un poco lejos. Unas y otras bailan una danza infernal en mi cerebro desde que los «dadaístas», o como se llamen, han inundado el mercado literario catalán con sus versos de manicomio, ante la crítica reverente. A espuestas los doy yo, esos versos, por uno solo, el más anecdótico, de los que consagra a su hija Victor Hugo y con los cuales se hermanan más de una vez los de Durán por la fuerza y sinceridad del sentimiento.

Jo la somnii encisadora
que em regatetja el seu amor,
i torn sentir la tremolor
del jove cor qui s'enamora

La veig gentil, plena de vida,
jugâ amb mon cor de trovador;
de l'impressió tan lluny sentida
sent de bell nou tot l'escaufor.

I me despert. . . i en mon desfici
bes fortament el crucifici
que ella besava amb sant conort!

Llevors record que l'he alcansada
i que m'ès fuita altra vegada
en l'ala freda de la mort!

Al dar a conecer al púb'lico el autor de esas estrofas, más que hablar de «piezas mal talladas», «repeticiones ingenuas» y «faltas de contención y límite», sería justo hablar de aristocracia del sentimiento y de la forma, de sinceridad muy honda, y de contención de artista que... tiene algo por contener,—y no son todos.—

Su origen popular y el camino humilde, de cuyas flores tendremos también que de-

cir algo, por donde ha llegado a este noble plano el autor de *Flors de Roella*, no hacen sino aumentar sus títulos a nuestra admiración.

ALANÍS

De «El Dia»

POM DE ROELLES

A Innocència Sanxo, esposa
de l'amic Albertí, Director de
L'Harpa d'Inca.

Les roelles exquisides,
Senyora, que heu enviades
quand l'amic les m'ha entregades
cantaven cançons garrides.

Roentes i enamorades
i en jorn de glòria cullides
han signat, tot eixarides,
a mes roelles rimades.

La vostra fina escomesa
ès un gest de gentilesa
per l'estètic sentiment.

Jo no sé dirvos, Senyora,
lo molt que estim la penyora
de vostro cor excel·lent.

MIQUEL DURÁN.

Pasqua Florida de 1923

AJUNTAMENT

SESSIÓ DE DIA 15 DE MARS

Se celebrà a las 8 del vespre, com de costum.

Hei assistiren el Sr. Batle, els tinents 1.^{or} i 2.^{on} D. Juan Noguera i D. Bartomeu Payeras i els retgidors D. Juan Truyol, D. Jordi Bissellac, D. Gabriel Armengol, D. Jusep Pujol, D. Miquel Durán, D. Juan Buades, D. Miquel Rayó, D. Miquel Pujades i D. Antoni Riera.

Se donà conta dels deutes i dels crèdits que tè l'Ajuntament, sumant els primers unes 45.000 pessetes i els segons 85.000 i pico.

Després de breu discussió, se prengueren els següents acorts:

(a) Que'l Sr. Batle, en nom del Consistori, dirigisca una instància al Sr. Delegat d'Hizenda d'aquesta província, reclamant vint i set mil pessetes i pico, que l'Hizenda del Estat deu al Municipi d'Inca per distints conceptes.

(b) Que'l dia 19 comensin les subastes públiques dels arbitris municipals, conforme a les condicions aprovades, facultant-se a la Comissió municipal d'Hizenda per fitsar els tipos de tals subastes.

El President Sr. Morey presentà de nou un projecte d'emprèstit de sexanta mil pessetes, per construir un edifici-corté destinat a l'alojament de la guardia civil montada segons el qual, l'Ajuntament s'obliga a emetre obligacions de 250 pessetes cada una quines obligacions devengaran l'interés del cinc per cent anyal i seran amortisades en el plas màxim de 12 anys.

El projecte fou informat favorablement per la Comissió d'Hizenda, amb el vot en contra del Sr. Truyol.

Uberta la discussió, parlaren en contra de dit emprèstit el conseller citat i En Rayó. Tots els demès regidors expressaren sa conformitat amb el esmentat emprèstit, fundant-se, entre altres, en les següents raons:

a) La construcció del corté és conseqüència d'anteriors acorts, en virtut dels quals, s'obligà l'Ajuntament a alojar la guardia civil montada que a Inca s'ha destinada, i, no havent se oferit cap edifici per part dels particulars, es fa precís dit emprèstit per construir-ne un *ad hoc*.

b) L'emissió de dites obligacions per corté no impossibilita al Municipi per dur a terme les millores urbanes pendents, sino que augmentarà son crèdit, tenguent un edifici propi que pot garantir noves operacions.

c) Si no se fés l'emprèstit, l'Ajuntament no podria dar alojament a la guardia civil de cavall i faltaria al compromís que té contret amb la Direcció General de la guardia civil, lo que duria per conseqüència que se retiràs d'Inca tota l'esmentada forsa: la de peu i la de cavall.

El Sr. Buades interessà que'l dictamen quedàs vuit dies demunt la taula, a fi de que'l puguen estudiar els quatre regidors ausents. Així s'acordà.

Acabada l'orde del dia, el regidor Rayó censurà al Sr. Morey, per no haver uberta la cobran-

ça del segón plas que tenen obligació de satisfer els beneficiats per la reforma del carrè de Comers, diguent que això és la causa de que l'Ajuntament no pagui sos deutes. El Sr. Batle li contestà que'l retràs era degut a que esperava informe dels tèrnicis sobre la manera d'enllassar la rasant de dit carrer amb els afluents.

El Sr. Buades protestà de l'escusa donada pe'l Sr. Morey, afirmant que ja no recorda dels discursos que fé quant seia a la cadira de «concejal».

El Sr. Pujol, en nom dels beneficiats per la reforma, digné que no se negarien al pago de les quotes repartides. I després d'algunes preguntes de menys interés, s'axecà la sessió.

Sessió de dia 22 de Mars

Hei assistiren el Sr. Batle, set consellers i nombros públic.

El Sr. President parlà sobre el projecte de tranvia Palma-Inca-Lluch, el de instalació de telefons a tots el pobles de Mallorca i el de canalitzar les aigos de nostra font; però no fé cap proposició al Consistori respecte aquests punts.

Seguidament s'aprovà l'emprèstit destinat a construir un corté per la guardia civil, i se nombrà una comissió composta dels Srs. Payeras, Pujol, Rayó i Riera, a fi de que estudié els medis de fundar una societat que se dediqui a construir cases barates per obrers.

D Miquel Pujades exposà la conveniència de cedir a empreses particulars, mediant subasta pública, la conservació dels camins vecinals, cosa que fa l'Ajuntament de Selva amb bons resultats. Acte seguit i sens discussió, s'aprovaren aquestes dues proposicions del Sr. Pujades.

I—Subastar la conservació dels camins de Mancor i Biniamar per un quinqueni, conforme a les condicions que determinarà la Comissió d'Hizenda

II—Dirigir una comunicació al Sr. Enginyer Cap d'Obres públiques d'aquesta província, en súplica de que ordeni la recomposició immediata del camí d'Inca a Sansellas, que està en mal estat.

D Miquel Rayó interpelà al Sr. Batle sobre unes obres que s'han acabat en el carrer de Jesús, no obstant estar suspeses per orde gubernativa, i sostengué que amb aquestes obres particulars el Sr. Morey fa política i no justícia.

El Sr. Batle protestà i retirà la paraula al Sr. Rayó.

El Sr. Pujades i el Sr. Durán censuraren també al Sr. Batle, per no haver convocat a la Comissió que ha de dictaminar sobre la proposta de derribo de dites obres, i per haver consentit una desobediència manifesta a l'Autoritat municipal.

El Sr. Batle intentà justificar la conducta del propietari infractor de les ordenances municipals, i no permeté se parlés més d'aquest assumpte, no obstant les protestes del regidor Rayó.

Cronica d'Inca

Dia 19 de Mars. — Festivitat de Sant Josep. Enguany se han inaugurades, en la Parroquia, unes coranthes en honor del Sant Patriarca, en compliment d'una fundació que deixà D.ª Marcelina Moragues. Són estades ben concorregudes. La Capella parroquial va extreure la segona missa pontifical del Mestre Perossi. Ocupà la trona el coroner, P. Bauzá.

An el teatre d'Inca donà un concert el notable guitarrista Sainz de la Maza, tocant peces difícilíssimes que arrancaren grans aplausos dels intel·ligents, encara que una part de públic s'avorrí per la seva incultura musical, avesat a espectacles còmics i bufons.

Dia 31. — Les funcions litúrgiques dels dies sants han revestit gran solemnitat en totes les nostres iglésies. L'Ajuntament, presidit pel senyor Morey, i nombrosa representació militar varen assistir als principals actes religiosos. S'han pogudes fer les processons amanassades per les pluges d'aquets dies, que el cel bondados nos ha enviades.

En la del Dijous Sant, que va a visitar tots els monumerts, es portava el Sant-crist de sa Sang de les Monges, escoltada pels gastadors i seguida per la Comunitat Parroquial.

A la processó del Divenres Sant, següen l'urna de Jesús mort, la Dolorosa i la Congregació de Mares cristianes.

La banda del Retgiment tocava les marxes «Una Memòria» i «Al pie de la Cruz». La concurrència numerosa.

El Dijous Sant es celebrà la pietosa cerimònia del *levatori* pel Rnt. senyor Rector mossèn Francesc Rayó. «L'Harpa d'In-

ca» hi va cantar motets de polifonia d'En Victòria sobre la lletra litúrgica de l'acte.

Avui han tocat a glòria tots els nostros campanars, imitant-los les sirenes de les fàbriques, que li han amollat a les totes, anunciant la alegria de Pasqua Florida. Aleluya. Molts anys i bones festes per tots.

Dia 2 d'Abril. En la festa del *Remell* el coroner Rnt. P. Bauzá dels SS. CC. es despedeix desde la trona dels inquer.

Nos ha predicat amb un zel de apòstol, esforçant-se per preparar les ànimes per rebre la gràcia divina. Deu li pag tanta caritat i zel apostòlic.

— Anam a donar una notícia que serà rebuda amb satisfacció pel poble inquer. Mn. Andreu Jaume, Rector de Santa Magdalena, ens ha dit que enguany vendran ermitans per cuidar-se de nostro estimat Santuari. En aquest fi ha comprat cinc corterades de terré compreses dins la volta llarga del camí i els endrets del ajub, perquè els bons religiosos puguin aprofitar-les pel cultiu per la seva sussistència.

— El Rector d'Inca i Mn. Miquel Llinàs han comprat un bocí de terra bastant gran an el carrer de l'Eura per la Congregació Mariana, perquè els joves puguin jugar-hi a futbol o a lo que vulguen, baix la vigilància dels seus directors.

— D. Miquel Pujades Ferrer ens participa que ha prèss pocessorí del càrreg de President del Sindicat Catòlic Agrícola d'aquesta Ciutat i de sa Caixa Rural de Estalvis i Manlleus, i que, d'aquí anavant, les oficines estaràn ubertes al públic tres dies cada setmana: els dijous, dissaptes i diumenges de les set a les nou de la nit.

Felicitam l'amic Pujades per l'honros càrreg que la General del sindicat li confià, esperant que la seva gestió serà ben profitosa per la acció social de nostro Circol Catòlic.

EL CRONISTA.

FLORS DE ROELLA

aplec de poesies per

MIQUEL DURÁN SEURINA

Es venen a la Libreria de l'Autor, en les principals de Palma i en la Llibreria Verdager, de Barcelona, Rambla del Centre, 5.

Tip. Durán. — INCA.